

בע"א (רמת גן) 19931-07-21 - איגור ריז'יקוב נ' עיריית רמת גן

בע"א (רמת-גן) 19931-07-21 - איגור ריז'יקוב נ' עיריית רמת גן/שלום רמת-גן

בע"א (רמת-גן) 19931-07-21

איגור ריז'יקוב

נגד

עיריית רמת גן

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים ברמת-גן

[29.08.2021]

כבוד השופט בנימין הירשל דורון

החלטה

1. בפני בקשה "לביטול דוח חנייה בגין הודעת תשלום קנס שמספרו 61872719 בשל התיישנות".
  2. על פי הבקשה מדובר בהודעת תשלום קנס שנרשמה ב-21/5/1998.
  3. לגירסת המבקש נודע לו לראשונה על קיומו של הקנס אך ורק ב-9/8/2019, מועד בו נשלחה בקשת התשלום לכתובתו העדכנית באילת.
  4. המבקש מוסיף שעיקול הוטל על חשבונו בגין הודעת התשלום ב-24/6/21.
  5. המבקש אינו עותר להישפט באיחור בגין הודעת תשלום הקנס. המבקש לא צירף לבקשה תצהיר.
  6. המשיבה בתגובתה לבקשה מבקשת לדחות את הבקשה על הסף.
  7. המשיבה מדגישה בתגובתה את העדר סמכות בית המשפט לדון בהתיישנות העונש.
  8. המשיבה, בזהירותה, השיבה גם לבקשה להישפט באיחור, שאינה מופיעה בבקשה.
  9. לגישת המשיבה הודעת הקנס המקורית נשלחה לכתובתו של המבקש במשרד הרישוי. כמוכן המבקש מאשר שדבר הודעת הקנס והחוב שנצבר בגינה נודע לו כבר ב-9/8/2109. שיהיו של קרוב לשנתיים בהגשת בקשה להישפט, משמיט את אפשרותו לבקש להישפט באיחור לפי סעיף 229 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב 1982. (להלן: "החוק").
  10. המשיבה מפנה בתגובתה לכך שהמבקש או מי מטעמו פנו למשיבה בנוגע לחוב וניהלו כשתי שיחות בנוגע לחוב) סעיף 10 לתגובה).
  11. המשיבה מפנה לכך שגם לא יגרם כל עיוות דין אם תדחה הבקשה המשתמעת להישפט באיחור. המבקש אינו מכחיש קשר לרכב שכנגדו נרשמה הודעת הקנס. המבקש אף מסכים לתשלום קנס בגובה קנס המקור- כפי שציין המבקש בבקשתו.
  12. לאחר עיון בבקשה ובתגובה אני מוצא שדין הבקשה להידחות.
  13. ככל שנוגע למשלוח הודעת הקנס למבקש, סמוך לביצוע העבירה, עינתי בתצהיר שצורף לתגובת המשיבה ובנספחיו ועולה ממנו שהודעת תשלום הקנס נשלחה למבקש בדואר רשום ב-17.11.98, קרי הודעת תשלום הקנס נשלחה למבקש תוך פחות משנה מהיום שנרשמה (לפי הוראת סעיף 225א לחוק).
  14. לפיכך אני סבור שככל שנוגע לחזקת המסירה למבקש - עומדת המשיבה בנטל הנדרש. (מפנה לעפ"א (חי') 159/08 דורון ויטוריו נ' עיריית חדרה; רע"פ 4271/10 מרדכי נאור נ' מ"י).
  15. ככל שנוגע לבקשה להישפט באיחור בגין הודעת תשלום הקנס, אני סבור ששיהיו לא מוצדק בן שנתיים מהמועד בו נודע למבקש על דרישת תשלום הקנס ועד להגשת הבקשה אינו עומד בתנאי סעיף 230 בצירוף סעיף 229(א) ו- (ה) לחוק.
  16. ככל שמתמקד המבקש בבקשתו לעניין התיישנות העונש- בית משפט זה אינו מוסמך לדון בבקשה ועל המבקש לפנות לבית משפט השלום בבקשה לסעד הצהרתי. אני מפנה לע"פ 3482/99 פסי נ' מ"י ממנו ניתן לראות שבהעדר הוראה מפורשת בחוק אין סמכות לבית המשפט לדון בטענת התיישנות עונש, כפי שמבוקש בבקשתנו
  17. לגבי האופן בו על המבקש לפעול, ככל שנוגע לטענת התיישנות העונש, בדרך של בקשה לסעד הצהרתי בנוגע להתיישנות הקנס, אני מפנה להליכים הבאים. (ה"פ (חיפה) 3524-04-09 ציון בן שושן נ' עיריית חיפה; ה"פ 200946/05 (תל אביב) ירון בראל נגד מ"י- פורסמו בנבו).
  18. הבקשה נדחית. מבוטל עיכוב הליכי הגבייה.
  19. מזכירות תעביר עותק מהחלטה זו לצדדים.
- ניתנה היום, כ"א אלול תשפ"א, 29 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.